

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ

ΟΙ ΔΙΕΠΟΝΤΕΣ ΤΑΣ ΑΠΟΔΗΜΙΑΣ ΤΩΝ ΠΤΗΝΩΝ ΝΟΜΟΙ

Διὰ τὰ χελιδόνια, ποῦ πετοῦν θαναμία εἶναι εὐκόλον νὰ ὑπερπηδηθοῦν οἱ κίνδυνοι οὔτοι. Τοῦτο ὁμως δὲν συμβαίνει καὶ διὰ τὰ ἄλλα πτηνὰ, τυχόντα ὀλιγοτέρων προνομίων ἐκ μέρους τῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα ὁμως παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν διστάζουν νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὸν γειτονικὸν νόμον, μόλις ση μάνη ἢ ὦρα.

Πρὶν ὁμως ὀμιλήσωμεν περὶ τῶν τελευταίων τούτων καὶ περὶ τῶν ἀνωτέρων λόγων, οὔτινες τὰ ἀναγκάζουν νὰ ἐνεργοῦν οὔτω, ἄς τελειώσωμεν μὲ τοὺς μεγάλους ταξειδιώ- τας μας.

Ἰδοὺ τὰ χελιδόνια μας ἐγκατεστημένα πλέον εἰς τὴν Ἀφρικὴν ὅπου θὰ διέλθουν καὶ τὸν χειμῶνα ὀλόκληρον. Τὰ ἐκ Γαλλίας προερχόμενα ἐγκαθίστανται εἰς τὴν Σενεγά- λην. Γενικῶς δὲ τὰ τῆς Κεντρικῆς Εὐρώ- πης δὲν εἰσχωροῦν πολὺ εἰς τὴν Ἀφρικὴν οὐδέποτε ὑπερβαίοντα τὰς τροπικὰς χῶ- ρας.

Εὐθὺς ἀμέσως θὰ ἴδωμεν ὅτι ἄλλαι οἰ- κογένειαι πτηνῶν προχωροῦν πολὺ περισ- σότερον.

Ἡ ἐπιστροφή τῆς ὥραιας ἐποχῆς εἰς τὰ κλίματά μας μᾶς τὰ ἐπανοδηγεῖ μὲ μίαν κανονικότητα ἐξ ἴσου χρησιμολόγον μὲ τὴν κίνησιν τῆς γῆς.

Ἡ ἔλευσις τῆς ἀνοιξέως καὶ ἡ ἀφίξις τῶν χελιδονίων εἶναι δυὸ συναφῆ φαινόμενα. Ἡ μία προαναγγέλλει τὴν ἄλλην.

Καὶ ἐδῶ τὸ σύστημά μας τῶν δακτυλίων μᾶς δίδει θαναμασίας πληροφορίας, διότι διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ διαπιστώμεν ὅτι ἡ αὐτὴ τὸσοῦτο ἰσχυρὸς ὅσον καισίμαθι αἰτῆς ὀχολῆς καὶ πάντες ὁδοὶ κατενόησαν τὸ ἔργον τοῦ Συδόμενου καὶ ἤλθον καὶ ἐρ- χονται ἐπίκουροι ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς διὰ τὴν πλ. ἡρη ἐπιτυχίαν του.

φωλεὰ δέχεται τοὺς αὐτοὺς ἐπισκέπτας καὶ τοῦτο ἐπὶ συνέχειαν πολλῶν ἐτῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ νεογὰ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν αὐ- τὴν οἰκογένειαν διεπιστώθη, ὅτι ταῦτα πα- ραπλεύρωσ τῆς πατρικῆς κτιζοῦν τὴν φω- λεάν των.

Καὶ ἡ ἀποικία θὰ ἐξηκολούθει νὰ μεγαλώ- νη εἰς τὸ διηνεκές, ἂν ἄλλοι νόμοι ἐξ ἴσου ἀμελίκτοι δὲν περιορίζον τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ εἴδους καὶ ἂν ὁ θάνατος δὲν ἐξουδετέ- ρου τὴν πρόοδον τῶν γεννήσεων διατηρῶν οὔτω ἐν σταθερῶν ἰσοζυγίων.

Ἄλλη παρατήρησις ποῦ ἐπιτρέπει ἡ μέ- θοδος τοῦ δακτυλίου: Τὸ ζεῦγος ποῦ ἐπα- νέρχεται διὰ νὰ λάβῃ ὑπὸ τὴν κατοχὴν του τὴν αὐτὴν φωλεάν ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἴδια ἄτομα. Ἀηλαδὴ τὸ αὐτὸ ἄρρεν παραμένει ὀ- λόκληρον τὴν ζωὴν του μὲ τὸ αὐτὸ θῆλυ.

Δὲν φαίνεται μάλιστα, ἐν ἡ περιπτώσει τὸ ἐν ἀπολεσθῆ, τὸ ἄλλο νὰ ἐρχεται εἰς κοινω- νίαν μὲ ἕτερον. Ἡ πλήρης ἐξακρίβωσις τῆς ἀληθείας ταύτης ὁμως εἶναι ὑπὸ τὰς σημε- ρινὰς συνθήκας σχεδὸν ἀδύνατος, διότι ἡ παρατήρησις ἐνταῦθα καθίσταται ἀρκετὰ δυσχερῆς.

Συγγενεῖς πρὸς τὰ χελιδόνια εἶναι τὰ λε- γόμενα πετροχελιδόνια, ἐπίσης γνωστὰ ἀπὸ πάντας θὰ προκαλέσουν τώρα τὴν προσοχὴν μας διὰ περιέργους τινὰς λεπτομερείας τῶν ἡθῶν των.

Περιστὸν νὰ τὰ περιγράψωμεν. Ὅτι καὶ ἂν εἶναι τις, εἴτε κάτοικος τῶν πόλεων εἴτε τῶν ἀγρῶν, εἴτε τῶν δασῶν καὶ τῶν ὄρεων, περιοχῶν ψυχρῶν ἢ τροπικῶν χωρῶν τὰ γνωρίζει διότι εἶναι πανταχοῦ διαδεδομένα καὶ ἡ ὥραιότης τῆς μορφῆς των καὶ ἡ ἐκ- πληκτικὴ ταχύτης τῆς πτώσεώς των τὰ ἔ- καμε νὰ παρατηρηθῶν ἀπὸ ὅλους.

Εἶναι πράγματι τὰ πλέον ταχέα πτηνὰ. Διὰ μεθόδων ἀρκετὰ ἀκριβῶν κατώρθωσαν

νά καθορίσουν τὴν ταχύτητά των. Ὑπερβαίνει τὰ πέντε χιλιόμετρα τὸ λεπτόν. Ἄν ἡ ταχύτης αὕτη διετηρεῖτο συνεχῶς, τότε τὰ πετροχελιδόνα θὰ ἠδύνατο εἰς ὀλίγας ὥρας νὰ φθάνουν εἰς τὰς χειμερινὰς ἐν Ἀφρικῇ κατοικίας των! Τὰ πτηνὰ ταῦτα ἔρχονται τελευταῖα καὶ φεύγουν τὰ πρῶτα. Εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Παρισίων οὐδέποτε ἐμφανίζονται πρὸ τῆς πρώτης Μαΐου ἤτοι ἓνα μῆνα καὶ πολλάκις ἐξ ἑβδομάδας μετὰ τὰ χελιδόνα. Πρέπει νὰ πρόκειται περὶ ἐξαιρετικῶς θερμοῦ ἔτους διὰ νὰ παραμεινουν πέραν τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου τοῦ Αὐγούστου.

Ἡ ἀναχώρησις των εἶναι πολὺ διάφορος ἐκείνης τῶν χελιδονιών. Ὁ ἔσμός τῶν πτηνῶν ὑψοῦται ἑλικοειδῶς εἰς ὕψη πολὺν μεγάλη ἐπερχομένης δὲ τῆς νυκτὸς λαμβάνει τὴν πρὸς Νότον ἄγουσαν.

Τὸ δρομολόγιόν των εἶναι περίπου τὸ αὐτὸ μὲ ἐκεῖνο τῶν χελιδονιών.

Οἱ πελαργοὶ εἶναι ἐπίσης κλασσικὰ ἀποδημητικὰ πτηνὰ, προάγγελοι τῆς ἀνοιξέως εἰς τὰς Βορειοανατολικὰς περιοχὰς τῆς Ἀντικῆς Εὐρώπης ὅπου πιστῶς κατ' ἔτος ἐπανέρχονται. Τὸ ἐνδιαίτημά των εἶναι ὀλιγώτερον ἐκτεταμένον ἀπὸ ἐκεῖνο τῶν προηγουμένων πτηνῶν. Εἰς τὴν Γαλλίαν, ἂν ἐξαιρέση κανεὶς τὴν Ἀσιατικὴν ἔνθα ἔχουν καταστῆ πλέον ἐθνικὸν σύμβολον, δὲν παραμένουν. Πλὴν βορειότερον καὶ εἰδικῶς ἐν Ὀλλανδία ἐγκαθίστανται εἰς μέγαν ἀριθμὸν ἐκεῖ δὲ δύνανται τις καὶ νὰ τὰ μελετήσῃ καλλίτερον.

Φθάνουν κατὰ ζεύγη περὶ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον μὲ μίαν κανονικότητα ἀκόμη μεγαλύτεραν ἀπὸ ἐκείνην τῶν χελιδόνων.

Ἐπισκευάζουν τὴν παλαιάν των φωλεὰν καὶ ἐγκαθίστανται ἐν αὐτῇ.

Ἡ φωλεὰ αὕτη εἶναι συνήθως τοποθετημένη ἐπὶ ἐνὸς ὑψώματος. Ἐπιστρέφουν δὲ εἰς αὐτὴν πάντοτε ἐκτὸς ἂν ταραχθοῦν Ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει πολὺ ἀργὰ ἀνακτοῦν τὴν ἐμπιστοσύνην των ἐπὶ τὸ ἀσφαλὲς τῆς φωλεᾶς των. Εἶναι κλασσικὸν τὸ παράδειγμα τῶν πελαργῶν τοῦ Σαρασβούρου, ποῦ κατὰ τὸ 1870 τρομοκρατηθέντες ἀπὸ τοὺς πρώτους βομβαρδισμοὺς ἔφυγαν καὶ δὲν ἐπανῆλθον εἰς τὰς φωλεὰς των παρά μετὰ παρέλευσιν ὀλοκλήρου πενταετίας.

Τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ ἀλληλοβοηθοῦνται εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς φωλεᾶς των. Ἄλλ' ἐνῶ τὸ πρῶτον ἀρκεῖται νὰ φέρῃ τὰ ὄλικὰ τὸ δεύτερον τὰ χρησιμοποιεῖ. Τὸ ὄλον τῆς φωλεᾶς κατασκευάζεται εἰς ὀκτώ ἡμέρας.

Ἀπλῆ ἐπισκευὴ διαρκεῖ δύο ἕως τρεῖς ἡμέρας. Καθ' ὄλον δὲ τὸν χρόνον ποῦ διαρκεῖ ἡ ἐργασία ἡ φωλεὰ δὲν μένει οὐδὲ ἐπὶ μίαν στιγμὴν ἀφύλακτος. Πότε τὸ ἔν καὶ πότε τὸ ἄλλο μένει πάντοτε παρ' αὐτῆν.

Τέλη Ἀπριλίου τὰ ὠὰ εἶναι ἐκεῖ, ἓνα μῆνα δὲ βραδύτερον ἐκκολλάπτονται. Μετὰ δύο μῆνας τὰ νεογνά δύνανται νὰ πετοῦν καὶ νὰ εὐρίσκουν μόνα των τὴν τροφήν των. Τοῦτο δὲ συμπίπτει μὲ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀναχωρήσεως. Γενικῶς οἱ πελαργοὶ δὲν παραμένουν εἰς τὴν Εὐρώπην, εἰμὴ—τόσον χρόνον, ὅσος ἀπαιτεῖται διὰ τὴν γέννησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν τέκνων των.

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν καὶ ἓν τῶν μᾶλλον περιέργων ἡθῶν τῶν πτηνῶν τούτων.

Πρὸ τῆς μεγάλης ἀναχωρήσεως, ἥτις γίνεται καθ' ὁμάδας, λαμβάνει χώραν ἓν εἰς ἐξετάσεως καθ' ἣν τίθεται ὑπὸ δοκιμασίαν ἡ ἀντοχὴ τῶν μελλόντων ταξειδιωτῶν καὶ ἐκείνοι, οἵτινες ἀποδεικνύεται, ὅτι εἶναι ἀνίκανοι διὰ τὴν μεγάλην διαδρομὴν θυσιάζονται ἀσπλάχνως ὑπὸ τῶν ἐφήβων, οἵτινες καθίστανται ταυτοχρόνως οἱ δικασταὶ των καὶ οἱ δημοῖοι των. Ἡ βάρβαρος αὕτη συνήθεια, ἀλλὰ ἀληθῶς ἀναγκαία διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ εἴδους καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἐκπληκτικὴ, ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἀφ' ἐνὸς μὲν οἱ γονεῖς δεικνύονται πάντοτε πολὺ ἀφωσιωμένοι εἰς τὰ μικρὰ των καθοδηγοῦται μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν τὰ πρῶτα βήματά των, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἓν πνεῦμα ἀλληλεγγύης ἐπικρατεῖ μεταξύ τῶν πτηνῶν μῖα καὶ τῆς αὐτῆς περιοχῆς,

Διαρκοῦντος τοῦ μηνὸς Αὐγούστου οἱ πελαργοὶ τῆς περιφερείας συγκεντρῶνται εἰς τὸ αὐτὸ μέρος καὶ φαίνονται νὰ συζητοῦν μεταξύ των. Μόλις ἀρχίζει νὰ νυκτῶν ὑψοῦνται καὶ λαμβάνουν τὴν πρὸς τὸν Νότον ἄγουσαν περισυλλέγοντες καθ' ὁδὸν καὶ ἄλλας ὁμάδας ἀποδημούντων.

Δύο δρομολόγια ἠδυνήθησαν μέχρι σήμερον νὰ καθορισθοῦν.

Οὗτο ἡ μία γραμμὴ ἄρχεται ἀπὸ τὴν Βο-

ρειοδυτικήν Εὐρώπην Ὀλανδίαν, Λανίαν, Νορβηγίαν κλπ.) διατρέχει τὴν Ἰσπανίαν, διασχίζει τὴν Μεσόγειον διὰ τοῦ Γιβραλτάρ καὶ ἀρχίζει νὰ στέκεται ἐκεῖθεν τοῦ Μαρόκου. Ἄλλοι πελαργοὶ ὅμως ἐξακολουθοῦν ἀκόμη τὴν πορείαν των, διαβαίνουν τὴν Σαχάραν στρέφουν πρὸς ἀνατολὰς φθάνουν εἰς τὴν λίμνην τοῦ Τσάντ καὶ τὰς ὄχθας τοῦ Νίγητος. Τέλος μερικὰ πλέον τυχοδιωκτικὰ προχωροῦν ἀκόμη περισσότερον καὶ δὲν ἐγκαθίστανται ὀριστικῶς εἰμὴ εἰς τὸ Κογκὸ καὶ αὐτὴν τὴν Νότιον Ἀφρικὴν. Τὸ δεῦτερον δρομολόγιον εἶναι ἐκεῖνο τῶν κατοίκων τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Οὗτοι διὰ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῶν Βαλκα-

νικῶν χωρῶν διαβαίνουν τὴν Μεσόγειον διὰ τῆς Συρίας, φθάνουν εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ τοῦ Νείλου καὶ ἐγκαθίστανται κατὰ μῆκος τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ἐνθα τοὺς εὐρίσκει τις ἐν ἀφθονία κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ἔτους.

Ἀφοῦ δὲ ἡ περίοδος αὕτη ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Μαρτίου εἰς τὸν Νότον τῆς Ἀφρικῆς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ θέρος καὶ τὰ πτηνὰ ταῦτα ἐπανέρχονται εἰς τὴν Εὐρώπην τὴν ἐποχὴν τοῦ θέρους τοῦ Βορρᾶ οἱ εὐτυχεῖς οὗτοι θνητοὶ δὲν γνωρίζουν ἄλλην ἐποχὴν ἀπὸ τὴν ὥραιότεραν καὶ ἄγνοοῦν τελείως τὸν χειμῶνα.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΑΠΑΧΘΕΝΤΕΣ ΝΕΚΡΟΙ

ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ Η. STEIN

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ο΄

Ὁ ἀστυνομικὸς ἱατρὸς καὶ ὁ Χόλστεν εὐρίσκοντο πρὸ τοῦ πτώματος τοῦ Κίγγκ.

Ἡ μαχαιριὰ πηγαίνει κατ' εὐθείαν στὴν καρδιά. Ἐπέφερον ἀμέσως τὸν θάνατον. περὶ πληγῆς ἀπὸ πιστόλι δὲν δύνανται σοβαρῶς νὰ γίνῃ λόγος. Δὲν ὑπάρχει κανένα ἴχνος ποῦ νὰ δικαιολογῇ μιὰ τέτοια ἐκδοχή.

Ὁ Χόλστεν παρηκολούθει μὲ ἐνδιαφέρον τοὺς λόγους τοῦ ἱατροῦ.

— Πιστεύω, ὅτι ὁ φονεὺς εἶχε τὴν πρόθεσιν νὰ σᾶς ἀποπλανήσῃ, προσέθεσε.

Ὁ Χόλστεν ἐκίνησε τὸ κεφάλι του.

— Μοῦ ἔκαμε καλὴν ἐντύπωσιν, εἶπεν, ποῦ ἤβρατε τὸν νεκρὸν.

— Ἐδῶ στὸ γραφεῖο του.

Ὁ Χόλστεν ἐπλησίασε.

Ὁ Μπέργκερ ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐπρόφθασε νὰ προχωρήσῃ πολὺ στὴν τακτοποιήσιν τῶν ἐγγράφων. Ὅλα ἔκειντο ἀνακατομένα. Ἀΐφνης τὰ μάτια τοῦ Χόλστεν ἀνοιξαν διάπλα-

τα. Μὲ αὐτοπεποιθήσιν ἀνέβηκε ἐπάνω στὸ τραπέζιν.

— Βλέπετε, βλέπετε, ἐφώνησε μὲ ταραχὴ, ἐδῶ ἐπάνω στὴν κορνίζα τοῦ κάδρου εἶναι ἡ σφαιρὸς τοῦ Ῥώσσου!

— Λοιπὸν μᾶς εἶπε τὴν ἀλήθειαν. Ὁ ἱατρὸς ἐξεπλάγη τρομερά.

— Ἀ λ λ ἄ π ο ι ὀ δ ς ἦ τ α ν ὀ φ ο ν ε ὕ ς ;

Εἰς τὸ τεχνικὸν γραφεῖον τῆς Φίρμας Κίγγκ καὶ Μπέργκερ ἐπεκράτει ἀπόλυτος σιγὴ. Ὅλα τὰ φῶτα ἦσαν σβυσμένα. Τὸ δωρολόγι ποῦ ἐκτυποῦσε ἐλαφρὰ ἔδειχνε στὸ φῶς τῆς σελήνης δώδεκα.

Ἀΐφνης ἐγύρισε ἕνα κλειδί στὴν πόρτα καὶ ὁ Μπέργκερ ἐμπήκε μέσα, ἀναψτ τὸ φῶς.

— Ἀναθεματισμένε σπιούνε, τοῦ ξέφυγε μέσ' ἀπὸ τὰ δόντια, λοιπὸν μὲ ἀνεγνώρισε! Καλὰ λοιπὸν. Ἀρκεῖ ποῦ δὲν ξέρεις πλέον ποιὸς σοῦ ποῦλησε πρὸ ἐτῶν τὸ αὐ-